

Προστασία επισήμων προσώπων

Φρούρηση ευπαθών στόχων

Του Ανθ/μου Παναγιώτη Τσιούστα
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗ ΤΗΣ Γ.Δ.Α.Ε *

Με τον όρο «προστασία» νοείται η σε συνολικό επίπεδο προφύλαξη των επισήμων από πράξεις προμελετημένες και στρεφόμενες κατά:

- ▶ της σωματικής τους ακεραιότητας,
- ▶ της προσωπικής τους ελευθερίας,
- ▶ της τιμής και της υπόληψής τους,
- ▶ της περιουσίας τους.

Παράλληλα, η προστασία αφορά σε ατυχήματα και ιατρικά περιστατικά που απαιτούν πρώτες βοήθειες.

Σκοπός της Συνοδευτικής Ομάδας Ασφαλείας (Σ.Ο.Α) είναι να προστατέψει τη ζωή, την τιμή, την αξιοπρέπεια του επισήμου και να αποφύγει ή να προλάβει κάθε επιθετική ενέργεια εναντίον του.

Οι επίσημοι που κατέχουν σημαντικές θέσεις στο Δημόσιο και Ιδιωτικό βίο, λόγω της ιδιότητάς τους, κατά καιρούς έγιναν στόχοι επίθεσης από διάφορα άτομα ή ομάδες, που έχουν πολιτικά, θρησκευτικά ή προσωπικά κίνητρα, με αποτέλεσμα να επηρεάσουν είτε το ίδιο το θύμα, είτε ένα μέρος του κοινωνικού συνόλου, είτε

ολόκληρο το κράτος. Οι επιθέσεις αυτές δημιούργησαν την ανάγκη προστασίας αυτών των προσώπων από ειδικά εκπαιδευμένες αστυνομικές ομάδες ασφαλείας.

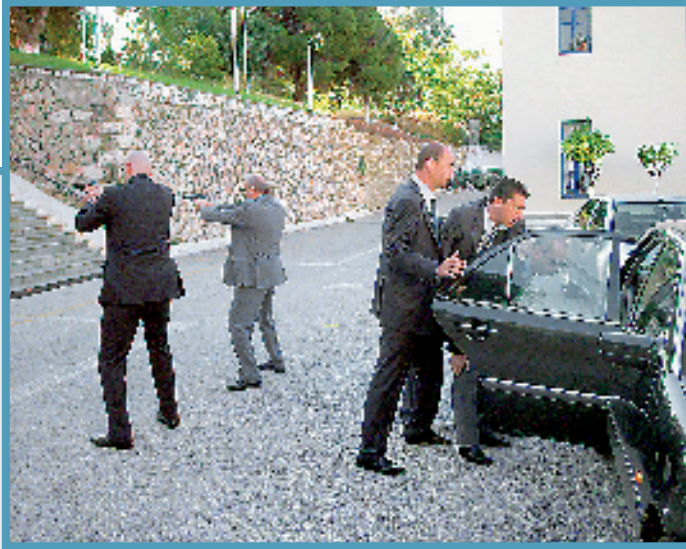
Οι αρμοδιότητες των ομάδων αυτών είναι:

- 1) η φρούρηση ή επιτήρηση του τόπου κατοικίας – εργασίας,
- 2) η συνοδεία κατά τις μετακινήσεις ή στις παραστάσεις.

Η τρομοκρατία με την μορφή που εμφανίζεται σήμερα, είναι πρόβλημα της σύγχρονης κοινωνίας που εξελίσσεται και αναπτύσσεται μαζί με αυτήν. Ως τρομοκρατία ορίζεται “...Προμελετημένη, πολιτικά αγόμενη βία, ή απειλή άσκησης βίας, η οποία διαπράττεται εναντίον αμάχων στόχων από υπο-εθνικούς ή παράνομους παράγοντες, με επίδωξη ικανοποίησης πολιτικού, θρησκευτικού ή προσωπικού σκοπού, προκειμένου να επηρεάσουν ένα κοινό, το κράτος ή κάποια αρχή και αν πρόκειται για διεθνής τρομοκρατία ο επηρεασμός της αφορά πολίτες ή την επικράτεια περισσότερων της μίας χώρας.”

Ένας λοιπόν από τους κύριους σκοπούς των τρομοκρατών είναι η δημοσιοποίηση των θέσεων τους και ο επηρεασμός της κοινής γνώμης. Για παράδειγμα, μια επίθεση σε Δημόσια Υπηρεσία ή οργανί-

ομό ή σε μαζικά συγκοινωνιακά μέσα, προσφέρεται για τέτοιο σκοπό επειδή πολύ εύκολα δημοσιοποιείται ό,τι συμβαίνει εκεί. Επιπρόσθετα, προκαλώντας το αίσθημα του φόβου και της ανασφάλειας στους πολίτες, είναι ικανή να επηρεάζει αποφάσεις των κυβερνήσεων στην άσκηση της πολιτικής τους.

Προκειμένου ν' αντιμετωπιστεί η απειλή των τρομοκρατών θα πρέπει να γνωρίζουμε:

- 1) το φαινόμενο της τρομοκρατίας,
- 2) τις διεθνείς τρομοκρατικές οργανώσεις και αυτές που δρουν στην χώρα μας,
- 3) τους σκοπούς και τους στόχους που επιλέγουν.
- 4) τον τρόπο δράσης τους.
- 5) να εξετάζουμε τον χώρο μας καλύπτοντας τυχόν αδυναμίες από πλευράς ασφάλειας ώστε να περιορίζουμε στο ελάχιστο την πιθανότητα επιτυχούς τρομοκρατικής ενέργειας.

Οι μέθοδοι που ακολουθούν οι τρομοκρατικές ή εγκληματικές οργανώσεις προκειμένου να πετύχουν το σκοπό τους είναι εντυπωσιακές. Μία ανάλυση σε περισσότερες από 4.500 επιθέσεις έχει αναδείξει ότι οι τρομοκράτες εκτέλεσαν τα θύματα που είχαν επιλέξει σε ποσοστό 92%. Τα ποσοστά αυτά αφορούν σε επιθέσεις προς άτομα που δεν είχαν καθόλου προστασία. Σε περίπτωση που τα πρόσωπα αυτά περιβάλλονταν από μια Συνοδευτική Ομάδα Ασφαλείας, πόσο επιτυχής νομίζετε πως θα ήταν μία τρομοκρατική επίθεση; Κατά 88%. Θα μειωνόταν δηλαδή η αποτελεσματικότητα των επιθέσεων μόνον κατά 4%.

Το ποσοστό της επιτυχίας των τρομοκρατικών επιθέσεων κρίνεται επιβεβλημένη ανάγκη να μειωθεί κατά πολύ περισσότερο. Για να συμβεί αυτό όλοι οι αστυνομικοί, που αναλαμβάνουν καθήκοντα Συνοδών Ασφαλείας, θα πρέπει να ενημερώνονται και να εκπαιδεύονται, έτσι ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν την διεθνή αλλά και την εγχώρια τρομοκρατία: τις μεθόδους τις τακτικές, τις ενέργειες και τα βήματα που ακολουθούν.

Οι Συνοδευτικές Ομάδες χρειάζεται να είναι η πιο άρτια εκπαιδευμένες ομάδες μιας χώρας. Η εκπαίδευσή τους πρέπει να περιέχει 4 βασικά στοιχεία:

1. Πρόβλεψη
2. Αποτροπή
3. Παρεμπόδιση
4. Αντίδραση

Ειδικότερα στις γνώσεις τους πρέπει να περιλαμβάνονται ειδικές τακτικές και μεθοδολογίες σε θέματα που αφορούν τον άριστο χειρισμό και την χρήση των όπλων, των αυτοκινητοπομπών, των πεζών σχηματισμών, της παρακολούθησης και της αντιπαρακολούθησης,

της ενστικτώδους οδήγησης, των αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών, των πρώτων βοηθειών, της αυτοπροστασίας και της αυτοάμυνας.

Σπανίως μπορούμε να εντάξουμε με σαφήνεια τα κίνητρα μιας απειλής. Αυτά μπορεί να είναι:

α. εγκληματικά που προκαλούν πράξεις που διαπράττονται για χρηματικό κέρδος, για να εξαλείψουν μια απειλή ή για να αποφύγουν τη δικαιοσύνη.

β. συναισθηματικά - ψυχολογικά που προκαλούν πράξεις που διαπράττονται ως αποτέλεσμα μίσους, ζήλιας, εκδίκησης, απογοήτευσης, υπερδιέγερσης, παραορθήσεων, αυταπάτης, απόγνωσης, πανικού ή οργής. Τέτοιου είδους απειλές μπορεί να προέρχονται από άτομα με νοητικές διαταραχές, που έχουν απολυθεί, που δεν έχουν προαχθεί, που έχουν τιμωρηθεί στο παρελθόν ή που έχουν βρεθεί σε συνθήκες έντονου στρες.

γ. πολιτικά - ιδεολογικά - θρησκευτικά που πηγάζουν από την έντονη επιθυμία ορισμένων ανθρώπων να επηρεάσουν, να προκαλέσουν ζημιά ή να καταστρέψουν ένα συγκεκριμένο πολιτικό σύστημα, μια κυβέρνηση ή μια ιδεολογία. Σε αυτή την κατηγορία ανήκουν εξτρεμιστές, επαναστάτες, φανατικοί ή τρομοκράτες που είναι πρόθυμοι να ρισκάρουν ακόμα και τη ζωή τους.

Οι απειλές μπορούν, επίσης, να κατηγοριοποιηθούν με βάση το ποιον έχουν ως επίκεντρο ή σε ποιους απευθύνονται και τι αντιπροσωπεύουν. Οι τρομοκράτες, μπορεί να πλιξουν ένα πολιτικό πρόσωπο ως συγκεκριμένη επιλογή, αλλά και αντιπροσωπευτικά, εξαιτίας της ιδιότητας που εκείνη την στιγμή κατέχει. Συνήθως δε, επιλέγουν ένα μάλλον θεαματικό τρόπο δράσης ώστε να τραβήξουν την προσοχή της κοινής γνώμης.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ένα πολιτικό πρόσωπο αποκτά την ιδιότητα του θύματος εξαιτίας της θέσεως την οποία κατέχει. Έτσι, όταν ένα άτομο ή μια ομάδα, στρέφεται κατά του προσώπου αυτού, έχει ως σκοπό όχι την προσωπική του βλάβη, αλλά μέσω αυτής αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση του συμφέροντός της. Έτσι κρίνεται απαραίτητο να του παρέχεται προστασία, ώστε να του εξασφαλίζεται ελευθερία στην κίνηση και τη λήψη αποφάσεων.

Οι απειλές μπορεί να είναι:

Συγκεκριμένες. Έχουν ως άμεσο στόχο συγκεκριμένα πρόσωπα με κριτήριο το ποιοί είναι, τί αντιπροσωπεύουν ή τί είδους θέση κατέχουν. Συνήθως η απειλή μπορεί να αποτελεί συνδυασμό και των τριών. Στο μυαλό των τρομοκρατών οι απειλές είναι αρκετά ξεκάθαρες, ενδέχεται όμως να μην ανακοινώσουν τις προθέσεις τους, ούτε τους λόγους που τους οδήγησαν στην πράξη τους.

Γενικές. Ένας αγώνας στη διάρκεια του οποίου πιθανολογούνται επεισόδια μεταξύ φιλάθλων ή η ένταση που δημιουργείται κατά την διάρκεια διαδηλώσεων -είτε διαμαρτυρίας είτε διεκδικήσεων- αποτελεί γενική απειλή που μπορεί να οδηγήσει τους συμμετέχοντες σε έκτροπα και πράξεις που θα πλήξουν αδιάκριτα όποιον βρεθεί κοντά τους, συμπεριλαμβανομένων και των επίσημων προσώπων, ακόμη κι αν είναι αμέτοχα. Εξίσου επικίνδυνες, όμως, είναι και οι διάφορες περιοχές όπου έχει καταγραφεί αυξημένη εγκληματικότητα, όπως κακόφημες περιοχές που δρουν ληστές και άλλοι κακοποιοί.

Παράπλευρες / συμπτωματικές. Κάποιες φορές ο επίσημος που γίνεται στόχος τρομοκρατικής επίθεσης βρίσκεται μαζί με κάποιον ομόλογό του ο οποίος δεν είναι στόχος αλλά τραυματίζεται ή σκοτώνεται ως παράπλευρη/συμπτωματική απώλεια.

Τυχαίες. Ένας επίσημος μπορεί να δεχθεί επίθεση τυχαία, επειδή για παράδειγμα, πέρασε από σημείο συμπλοκής κακοποιών και αστυνομικών κατά την διάπραξη κάποιου εγκλήματος και βρέθηκε ανάμεσα σε διασταυρούμενα πυρά δεχόμενος αδέσποτη σφαίρα. Στην περίπτωση αυτή, η απειλή είναι τυχαία γιατί ο επίσημος σκοτώθηκε χωρίς να αποτελεί στόχο και δεν συνδεόταν με τις ενέργειες του δράστη.

Τα αίτια των επιθέσεων μπορεί να είναι:

Επαναστατικά: Φανατικές ομάδες ή άτομα που στοχεύουν στην αλλαγή του υπάρχοντος καθεστώτος και την εγκαθίδρυση νέου. Οδηγούνται συχνά σε δολοφονίες όταν ο υποψήφιος στόχος αντιπροσωπεύει μια αυταρχική κυβέρνηση. Οι περισσότερες χώρες διαθέτουν τέτοιες ομάδες αντιφρονούντων που καταφεύγουν σε διάπραξη τρομοκρατικών επιθέσεων.

Πολιτικά – οικονομικά: Ο στόχος θεωρείται υπεύθυνος για τις δυσχερείς οικονομικές συνθήκες της χώρας. Οι ενέργειες του στόχου επηρεάζουν το κράτος ή τον δολοφόνο.

Ιδεολογικά: Ο δολοφόνος ελπίζει να αλλάξει το υπάρχον σύστημα και με την πράξη του επιθυμεί να προσελκύσει το ενδιαφέρον, υποκινούμενος από θρησκευτικά δόγματα, κοινωνικά ιδεώδη ή συστήματα φιλοσοφικών ιδεωδών.

Φυλετικά: Οι οργανώσεις που θέλουν τον έλεγχο της γενέτειράς τους και εκτελούνται από ομάδες που αρνούνται την ένταξη ατόμων της μαύρης φυλής, στις κοινωνίες των λευκών. Οι Φυλετικές διενέξεις είναι συχνό φαινόμενο.

Προσωπικά: Άτομα που θεωρούν ότι προκαλούνται από τον στόχο ή υπάρχουν άλλοι προσωπικοί λόγοι, γι' αυτό και οι ενέργειες μπορούν να χαρακτηριστούν ως πράξεις αντεκδίκησης.

Ψυχολογικά: Επιθέσεις που εκτελούνται από ψυχικά και διανοητικά διαταραγμένα άτομα που οι ενέργειές τους

υποκινούνται από παραιθήσεις, αυταπάτες, εσφαλμένες σκέψεις ή διαστρεβλωμένες επιθυμίες.

Κατηγοριοποίηση οργανώσεων:

Ως τρομοκρατική οργάνωση ορίζεται "οποιαδήποτε οργάνωση διαθέτει σημαντικές παραοργανώσεις που παράγουν τρομοκρατία" και χωρίζονται σε διάφορες κατηγορίες:

1. Ακροαριστερές – αντιεξουσιαστικές – επαναστατικές οργανώσεις.

Πρόκειται για μια κατηγορία οργανώσεων που ισχυρίζονται ότι θέλουν να αλλάξουν το κοινωνικό STATUS στη χώρα που ζουν ή και αλλού και διάλεξαν ως τρόπο υλοποίησης του στόχου τους την τρομοκρατική δράση. Οι εγχώριες τρομοκρατικές οργανώσεις αυτού του είδους, που δραστηριοποιήθηκαν από το 1974 έως το 2002 όπου και εξαρθρώθηκαν, είναι δώδεκα με κυριότερες τον Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα (Ε.Λ.Α.) και την «17Νοέμβρη» και έχουν πραγματοποιήσει περισσότερες από 500 βομβιστικές και δολοφονικές επιθέσεις. Από το 2003 έως και σήμερα δραστηριοποιήθηκαν κυρίως τρεις οργανώσεις, ο Επαναστατικός Αγώνας, η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς και η Σέχτα Επαναστατών.

2. Αυτονομιστές ή εθνικιστικές οργανώσεις.

Πρόκειται για μία άλλη κατηγορία τρομοκρατών που ισχυρίζονται ότι εκπροσωπούν ένα κομμάτι του πληθυσμού εκείνου που αισθάνεται ότι βρίσκεται υπό κατοχή και αγωνίζονται για ανεξαρτησία ή αυτονομία από την κεντρική εξουσία.

3. Θρησκευτικές εξτρεμιστικές οργανώσεις.

Θρησκευτικά φανατισμένοι τρομοκράτες, οι οποίοι εξοπλίζουν τα μέλη των οργανώσεων τους με άφθονο φανατισμό και υποσχέσεις δικαίωσης στην αιώνια ζωή.

Η διεθνής εμπειρία, όσον αφορά στις τρομοκρατικές επιθέσεις, έχει δείξει ότι κάθε μία από τις προαναφερθείσες κατηγορίες οργανώσεων ακολουθεί διαφορετική μεθοδολογία. Οι πλέον επικίνδυνες και αιματηρές επιθέσεις γίνονται με τοποθέτηση εκρηκτικών από θρησκευτικά φανατισμένους τρομοκράτες.

Οι λιγότερο αιματηρές επιχειρούνται από τρομοκράτες που επιθυμούν να αλλάξουν το υπάρχον κοινωνικό κατεστημένο. Εκτός του άμεσου στόχου τους δεν θέλουν να προκαλέσουν παράπλευρες απώλειες – ένα αθώο θύμα τους θα έχει αντίθετα αποτελέσματα από τα επιδιωκόμενα.

Οι πιο συνηθισμένες τρομοκρατικές πράξεις είναι οι βομβιστικές ενέργειες, ένοπλες επιθέσεις, δολοφονίες, απαγωγές, συλλήψεις ομήρων, αεροπειρατείες και οι εμπρησμοί.

Οι επιθέσεις μπορούν να ταξινομηθούν σε δύο κατηγορίες:

Εξ επαφής: Οι επιθέσεις αυτές εξαπολύονται από κοντινές αποστάσεις, από ένα άτομο ή ομάδες ατόμων. Χρησιμοποιούνται όπλα μικρής εμβέλειας (περίστροφα - πιστόλια - οπλοπολυβόλα - χειροβομβίδες - μολότοφ - μαχαίρια κ.α.) με ελάχιστες απαιτούμενες ικανότητες σε αυτά.

Η συνηθέστερη χρήση είναι αυτή των όπλων χειρός και του μαχαιριού, με αύξηση τα τελευταία χρόνια στις επιθέσεις αυτοκτονίας.

Επιθέσεις εξ επαφής είναι και οι διάφορες ενέργειες που έχουν ως σκοπό να προσβάλουν την τιμή και την υπόληψη του προσώπου που δέχεται την επίθεση ή αυτού που εκπροσωπεί και διαπράττονται για λόγους πολιτικούς, προσωπικούς, αντεκδίκησης, μίσους, ζήλιας, αστεϊσμού κ.α. Εκδηλώνονται με ραπίσματα, φτυσίματα ή με ρίψεις διαφόρων αντικειμένων – όπως αυγά, γιαούρτια, μπιγιές, πέτρες κ.α. και γίνονται οργανωμένα ή μεμονωμένα από άτομα που ανήκουν στον αναρχικό ή αντιεξουσιαστικό χώρο, ή άτομα που επιζητούν τη δημοσιότητα για προσωπικούς λόγους ή έχουν ψυχολογικά προβλήματα.

Τέτοιου είδους επιθέσεις πλήττουν την Δημοκρατία αλλά και το γόητρο του θύματος δημιουργώντας σοβαρό πρόβλημα είτε στον ίδιο είτε ακόμη και σε ολόκληρη τη χώρα. Συνήθως εκδηλώνονται σε φιλικά περιβάλλοντα, όπου υπάρχει χαλάρωση από πλευράς στόχων αλλά και της ασφάλειάς τους. Για το λόγο αυτό, το ενδεχόμενο μιας τέτοιας επίθεσης θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπ' όψιν από την Συνοδευτική Ομάδα Ασφαλείας αλλά και από τους ίδιους τους προστατευόμενους.

Οι επιθέσεις από κοντά γίνονται συνήθως από ερασιτέχνες που μπορεί να είναι ψυχοπαθείς και πολιτικά φανατισμένοι που αρκετές φορές έχουν τάσεις αυτοκτονίας, οι οποίοι εμπλέκονται προσωπικά και διαπράττουν οι ίδιοι την επίθεση κοιτάζοντας κατάματα τον στόχο, με την πεποίθηση ότι είναι ήρωες.

Ένα άλλο είδος εξ επαφής επίθεσης είναι και οι απαγωγές, όπου άμεση πρόθεση των δραστών δεν είναι η δολοφονία του θύματος (χωρίς αυτό να αποκλείεται) παρόλο που η πράξη ενέχει επίθεση. Το θύμα είναι πολυτιμότερο ζωντανό, αλλά, όταν δεν ικανοποιούνται τα αιτήματά τους, ίσως και να το δολοφονήσουν. Εάν υπάρχει προστατευτική ομάδα ασφαλείας, θα πρέπει να εξουδετερωθεί. Η απαγωγή απαιτεί τον μεγαλύτερο σχεδιασμό από όλες σχεδόν τις επιθέσεις και πραγματοποιείται από καλά οργανωμένες ομάδες.

Εξ αποστάσεως: Στις επιθέσεις αυτές ο δράστης προηγείται του θύματος στο χώρο, οργανώνεται και το περιμένει. Ρισκάρει δε πολύ λιγότερο, διότι δεν έρχεται σε άμεση φυσική επαφή με το θύμα και, κατά συνέπεια, ούτε με τους αστυνομικούς που το φρουρούν, ενώ η διαφυγή του είναι προσχεδιασμένη και ευκολότερη. Οι εξ αποστάσεως επιθέσεις επιχειρούνται από:

- ▶ Ελεύθερους σκοπευτές ή τουφέκια μεγάλης ισχύος,
- ▶ Αντιαρματικά βλήματα / ρουκέτες,
- ▶ Εκρηκτικούς / εμπρηστικούς / ωρολογιακούς μηχανισμούς ή παγιδευμένα με εκρηκτικά οχήματα.

Αυτού του είδους οι επιθέσεις απαιτούν ιδιαίτερο σχεδιασμό, δεξιότητες και εκπαίδευση από την πλευρά του δράστη. Επειδή αυτό δεν είναι πάντοτε εφικτό, έχουν καταγραφεί αρκετές αστοχίες (ειδικά όταν πρόκειται για κατασκευή αυτοσχέδιας βόμβας, η οποία πρέπει μετά να τοποθετηθεί και να πυροδοτηθεί). Οι αστοχίες αποδίδονται στην απόσταση από την οποία εξαπολύ-

εται η επίθεση, στις δυνατότητες του όπλου που χρησιμοποιείται και στην έλλειψη εξοικείωσης του δράστη μ' αυτά ή στην ανικανότητα συγχρονισμού του όπλου με την ταχύτητα κίνησης του στόχου. Δεν είναι τυχαίο ότι οι περισσότερες επιθέσεις έχουν γίνει σε σημεία που ο στόχος ήταν πλήρως ή μερικός ακινητοποιημένος ή η ταχύτητα του ήταν μικρότερη από 30 – 40 χλμ.

Ένα άλλο πρόβλημα για τους τρομοκράτες είναι η δυσκολία εύρεσης / εντοπισμού της ιδανικής τοποθεσίας τόσο για την παρακολούθηση του στόχου και τη συλλογή πληροφοριών όσο και για την εξαπόλυση της επίθεσης. Ο χώρος αυτός πρέπει να πληροί πολλές και σημαντικές προϋποθέσεις, όπως είναι ο έλεγχος του στόχου, η δυνατότητα απόκρυψης, η εύκολη πρόσβαση αλλά και η διαφυγή των δραστών, καθώς και άλλα.

Ένα σημαντικό πλεονέκτημα των επιθέσεων αυτών είναι ότι δύσκολα να αντιμετωπίζονται από τους συνοδούς ασφαλείας. Ιστορικά έχει αποδειχθεί ότι ακόμα και όταν το θύμα διαθέτει μια προστατευτική ομάδα ασφαλείας, ο αριθμός της δεν φαίνεται να έχει σημασία. Οι δράστες λαμβάνουν υπ' όψιν τους κάθε είδος προστασίας που παρέχεται στο στόχο τους και σχεδιάζουν την εξουδετέρωσή της. Κάτι τέτοιο προϋποθέτει ότι οι δράστες παρακολουθούσαν για μεγάλο χρονικό διάστημα την ομάδα προστασίας, τον τρόπο λειτουργίας της τα μέσα που έχει στη διάθεσή της αλλά και τις κινήσεις του στόχου (καθημερινό πρόγραμμα, κινήσεις από και προς την κατοικία του και/ ή τον χώρο εργασίας του, κοινωνικές υποχρεώσεις, κ.α.). Η γνώση όλων αυτών των παραμέτρων βοηθά τους δράστες να βρουν τρόπους να τους υπερνικήσουν.

Αν αναλύσουμε τον τρόπο που πλαισιώνουν τον επίσημο οι πεζές και οι εποχούμενες συνοδείες, θα διαπιστώσουμε ότι «καλύπτουν» και μπορούν να αντιμετωπίσουν ένα είδος επίθεσης, την εξ επαφής. Για τις εξ αποστάσεως χρειάζεται άλλος σχεδιασμός.

Το πλέον σημαντικό στοιχείο που πρέπει να γνωρίζετε είναι ότι σε όλες τις τρομοκρατικές επιθέσεις - που αφορούν πρόσωπα - ακόμη και σε αυτές του οργανωμένου εγκλήματος υπάρχουν δύο (2) βασικά δεδομένα:

1. Πριν από κάθε τρομοκρατική επίθεση προηγείται από πλευράς δραστών μακρόχρονη παρακολούθηση του θύματος (ημέρες - εβδομάδες - μήνες).
2. Όλες οι επιθέσεις επιχειρούνται σε περιοχές προβλέψιμης μετακίνησης (Π.Π.Μ.) από όπου ο στόχος θα διελθεί υποχρεωτικά, μη έχοντας άλλη επιλογή -προβλεψιμότητα 100% - ή σε περιοχές από όπου επιλέγει να περάσει ο στόχος (περιοχές από όπου περνά καθημερινά ή σε τακτά χρονικά διαστήματα, και κατά συνέπεια γίνεται προβλέψιμος).

Σε αυτά τα δύο δεδομένα στηρίζονται όλες οι τακτικές και τεχνικές που αφορούν την ασφάλεια επισήμων προσώπων. **1**

* ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΕ ΤΙΤΛΟ "ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ - ΦΡΟΥΡΗΣΗ ΕΥΠΑΘΩΝ ΣΤΟΧΩΝ" Τηλ. :6976861550
E-Mail pantsioustas@gmail.com

